

Opplegg for Ordets liturgi for barn

Tidsramme: 20-25 minutter

22. søndag i det alminnelige kirkeår – år B

Evangelietekst: Mark. 7,1-8a.14-15.21-23

Fariseerne og noen skriftlærde som var kommet fra Jerusalem, samlet seg om Jesus. De la merke til at noen av disiplene hans spiste med urene hender, det vil si uten å skylle dem. – For fariseerne, og jøder i det hele tatt, spiser ikke før de har helt en håndfull vann over hendene, i lydighet mot overleveringen fra de gamle. Og når de kommer fra torget, spiser de ikke noe uten å ha tatt et renselsesbad. De har også mange andre skikker som de har overtatt og overholder, som å dyppe krus og kar og kobberkjeler i vann. – Derfor spurte fariseerne og de skriftlærde ham: «Hvorfor følger ikke disiplene dine overleveringen fra de gamle, men spiser med urene hender?» Da sa Jesus: «Jesaja profeterte rett om dere hyklere, slik det står skrevet:

Dette folket ærer meg med leppene,
men hjertet er langt borte fra meg.
Forgjeves dyrker de meg,
for det de lærer, er menneskebud.

Dere har forlatt Guds bud, men holder fast på menneskers overlevering.»

Han kalte igjen folket til seg og sa: «Hør på meg alle, og forstå! Ikke noe av det som kommer inn i mennesket utenfra, kan gjøre det urent. Nei, det er det som går ut fra mennesket, som gjør mennesket urent.

For innenfra, fra menneskehjertet, kommer de onde tankene: hor, tyveri, mord, ekteskapsbrudd, grådighet, ondskap, svik, utskeielser, misunnelige øyne, spott, hovmod og vettløshet. Alt dette onde kommer innenfra og gjør mennesket urent.»

Øvrige lesninger: 5. Mos. 4,1-2.6-8; Jak. 1,17-18.21b-22.27

Refleksjon og hovedbudskap

I denne søndagsskoletimen blir vi kjent med fariseerne som Jesus ofte diskuterte med. Mange av dem ble etter hvert mest opptatt av å vise andre hvor gode de var, framfor å være opptatt av Gud i hjertet sitt. De skrøt av sin godhet og sin høye moralske livsførsel. Dette gjorde de med sine ord og sine iøynefallende eksempler på det å leve et rettskaffent liv, som de gjerne utførte demonstrativt ovenfor resten av jødene og andre folk. De ville gjerne bli sett på av andre mennesker – på gater, torg og over alt – som *utøvere av god moral*. I evangeliene skildres hvordan fariseere gjerne ville bli sett og hørt mens de ba, og sto dermed å ba bønner høyløst og for syns skyld. De ville også *bli sett, og sett opp til*, mens de ellers utøvte sine religiøse plikter (som alle jøder hadde i henhold til Moseloven).

Jesus så at fariseerens form for tro besto i utøvelse av en ytre fromhet kun. Han kalte fariseernes form for fromhet og moral for *hyklari*. Jesus sa at slike gudstroende, som det f. eks friserne var, allerede har fått sin lønn her i livet på jorden – ingen ytterligere lønn vil vente religiøse hyklere i det hinsidige livet etter døden. Det er i form av andre menneskers blikk (god eller ondt) på deres religiøse praksis, at hyklere allerede har fått den lønnen de fortjener og ønsker seg her i verden. For det er bare den som gjør sine gode gjerninger i skjulte (og ikke for å bli sett), som vil få lønn av Gud i det skjulte – dvs., i det hinsidige livet etter dette livet på jorden, forklarte Jesus til disiplene sine.

Et menneske av god vilje er en som lever i henhold til **det dobbelte kjærlighetsbudet** som Jesus har gitt oss. Det er: *Å elske Gud av hele sitt hjerte og av hele sin sjel og av all sin forstand – og å elske sin neste (alle andre mennesker) som seg selv.* Men fariseerne elsket derimot det å følge Moseloven og det å bli sett av sin neste mens de gjorde dette, mye høyere enn de egentlig elsket Gud. Og hadde fariseerne elsket Gud av hele sitt hjerte, så hadde de heller ikke hatt noe behov for å demonstrere *gode gjerninger, rett moral og fromme høylytte bønner* ovenfor sin neste, slik de faktisk gjorde.

Vi snakker med barna om at vi vil tro på Gud med hjertet, ikke bare tanken og munnen.

1. Innledning/åpning

Vi har gjort klar alteret på forhånd, med duk, lys, krusifiks og bibel. Vi samles og gjør korsets tegn og synger en sang: Her er mitt øre jeg fikk for å høre.

I dag handler det om at Jesus møtte noen mennesker som ikke syntes at Jesus og disiplene hans trodde på Gud på den riktige måten. De hadde mange strenge regler for hva man måtte gjøre, og hva man ikke fikk gjøre. De ble kalt for **fariseere**. De mente at alle burde vaske hendene på en spesiell måte før de skulle spise. Og da de så at Jesu venner ikke alltid gjorde dette, spurte de Jesus om hvorfor ikke de fulgte alle reglene de hadde for å tro på Gud. Nå skal vi lese akkurat hvordan den fortellingen står i Bibelen.

(Vi synger et halleluja-vers, og korsor oss på panne, munn og hjerte, før vi leser første del av dagens tekst, til og med vers 8.)

2. Opplegg for formidling av bibelteksten (Utstyr:

Flippover eller A3 ark, tusj/tavle og kritt)

(Jeg tegner en mann.) Her ser vi en fariseer, det var en mann som trodde veldig sterkt på Gud, og sammen med de andre som hadde valgt å bli fariseere hadde han masse **regler** for livet sitt. Han ønsket å leve riktig for Gud. Det betydde at han vasket seg på en spesiell måte når han skulle spise (... tegn et bord med mat ...), han spiste bare spesiell type ren mat, han lot være å spise i fastetiden (... sett kryss over maten ...), han arbeidet aldri på hviledagen (... tegn en seng der han hviler), og han ba veldig mye til Gud (... tegn foldede hender).

Det var jo egentlig veldig fint at fariseerne ba mye til Gud. Men det som var dumt, var at mange ble mer opptatt av alt de måtte gjøre eller ikke skulle gjøre, at de glemte å lytte til Gud i bønnene sine (... tegn en pil fra mannen og i retning bortover alle tingene vi har tegnet). Han var mer opptatt av dette enn av Gud (... tegn en pil oppover). Han burde heller vært opptatt av Gud selv.

Dette skjønnte Jesus når han traff fariseerne. Fariseerne syntes ikke Jesus og disiplene var like flinke til å tro på Gud som dem. (Nytt ark: Tegn Jesus og disiplene som strekpersoner som står overfor fariseerne, også strekpersoner. Gi fariseerne hatter på hodet: Fariseerne hadde også egne klær, så alle skulle kjenne igjen at de var fariseere.) Jesus snakket alltid strengt til fariseerne når de kritiserte ham. Jesus sa at de hadde glemt å bruke hjertet sitt når de trodde på Gud (... tegn et hjerte over Jesus), de brukte bare tanken og munnen. Når de glemte å tro med hjertet, kunne ikke Gud vise dem hvem han er eller hva han ville. Fariseerne skjønnte ikke at Jesus var Guds egen sønn, at han kjente Gud best av alle.

Jesus vil at vi også skal tro på Gud i hjertet vårt. Ikke bare med det vi sier og gjør og tenker, men også det vi føler. Husker dere hva vi gjorde før vi leste teksten i dag? Da tegnet vi korset tre steder, for å minne oss på tre ting. (Få innspill fra barna: På pannen: å ha Jesus i tankene, på munnen: å ha Jesus i munnen når vi snakker, på hjertet: å ha Jesus i hjertet.) Alle tre stedene er viktig, men det viktigste er hjertet. Når vi har Jesus i hjertet, blir vi full av kjærlighet: til Gud og til alle mennesker. Vi skal syng den sangen som handler om dette nå, med bevegelser: *Jesus, kom inn.*

3. Sanger

Her er mitt øre (*Barnesalmeboka, 171*)

Jesus, kom inn! (*Min båt er så liten*)

4. Andre punkter som kan tas med

Aktiviteter:

(Utstyr: ark, tegnesaker, kort med Jesus med det Hellige Hjertet til alle, sangteksten til *Jesus, kom inn!* klistremerker etc.)

Barna kan lime på sangteksten og Jesusbildet på et ark og pynte med tegning og klistremerker, glansbilder rundt.

Helgenfester på denne tiden:

5. september: Teresa av Calcutta

8. september: Jomfru Marias fødsel.

5. Avslutning

Vi avslutter med å holde hverandre i hendene og sier velsignelsen sammen: Velsign oss Gud fader, velsign oss Guds sønn, velsign oss, du Guds hellige Ånd.

Så går vi sammen inn i kirken igjen.